

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu Jasenki Pavišić Čačić kao sucu pojedincu, u parničnom predmetu tužitelja HRVATSKE CESTE d.o.o., Zagreb, Vončinina 3, OIB: 55545787885, protiv tuženika CESTE - RIJEKA d.o.o., Kukuljanovo, Industrijska zona, Kukuljanovo 377, OIB: 01371628232, radi isplate 5.248,45 EUR, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 27. kolovoza 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja Ivana Lenića, dipl. pravnika, zaposlenika tužitelja i zastupnika po zakonu tuženika Danijela Šostarca, a objavljene dana 24. rujna 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Tuženik je dužan isplatiti tužitelju iznos od 5.248,45 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 13. travnja 2021. godine do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2 (ostali odnosi) ZOO-a koja se od dospijeća do 31. prosinca 2022. godine određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. godine do isplate za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 271,42 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od dana donošenja ove odluke do isplate po stopi koja je propisana člankom 29. st. 2 (ostali odnosi) ZOO-a koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. U tužbi od 10. travnja 2026. godine tužitelj je naveo da se dana 3. travnja 2013. godine dogodio štetni događaj u kojem je sudjelovao, kao vozač, Matija Crnković koji je upravljao vozilom marke Peugeot 407, reg. oznake DE 565-V, u vlasništvu Božice

Crnković. Do štetnog događaja da je došlo zbog naleta na kamen koji se nalazio na kolničkoj traci i to na državnoj cesti DC 3 dionici 16 u smjeru Delnica kod km oznake 1+330m. Na vozilu da je došlo do oštećenja i štete. U vezi štetnog događaja, društvo Croatia osiguranje d.d. Zagreb da je svom osiguraniku, po polici kasko osiguranja, isplatilo osigurninu nakon čega je protiv društva Hrvatske ceste d.o.o. tražilo naknadu isplaćenog iznosa. Pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Rijeci, P-2080/2014 od 9. studenoga 2018. godine (potvrđena presudom VTS RH poslovni broj PŽ-1365/19 od 18. prosinca 2020. godine) da je naloženo društvu Hrvatske ceste d.o.o. da isplati društvu Croatia osiguranje d.d. kao tužitelju, u tom predmetu, iznos od 11.006,22 kn kao i troškove parničnog postupka u iznosu od 16.429,50 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Po pravomoćnosti presude tužitelj da je izvršio isplatu iznosa po pravomoćnoj presudi (na pripremnom ročištu tužitelj je ispravio navod iznijet u historijatu tužbe da je izvršena isplata polovice dosuđenog novčanog iznosa). Pozvao se na čl. 33. Zakona o cestama (NN br. 84/11, 22/13) prema kojem tužitelj izravno ne izvodi radove održavanja državnih cesta već poslove održavanja mora ustupiti pravnoj ili fizičkoj osobi koja je za te radove registrirana, specijalizirana i tehnički opremljena te koja raspolaže osposobljenim kadrovima za izvođenje radova održavanja pod prometom. Za područje Primorsko-goranske županije, tužitelj da je s tuženikom imao sklopljen Ugovor o izvođenju radova redovitog održavanja i zaštite državnih cesta na području Republike Hrvatske za 2013. godinu. Člankom 2. navedenog Ugovora tuženik da je preuzeo obvezu održavati državne ceste na način propisan Zakonom, propisima, normama, tehničkim uvjetima za redovito održavanje i smjernicama koje uređuje to područje. Člankom 23. navedenog Ugovora, tuženik da je preuzeo obvezu održavati i štiti državnih cesta tako da odgovaraju svojoj namjeni i zahtjevima sigurnosti prometa u skladu sa odredbama Zakona o cestama, Zakona o sigurnosti prometa na cestama i drugih zakona i propisa donesenih na temelju tih zakona, a koja uređuju pitanja sigurnosti odvijanja prometa na cestama, voditi stalnu brigu o zaštiti ceste i prometa na njoj te stalno poduzimati primjerene mjere glede omogućavanja sigurnog i nesmetanog odvijanja prometa u svim vremenskim uvjetima. Člankom 24. navedenog Ugovora da je utvrđeno da dio ceste na kojem su iznenadno nastale zapreke koje se ne mogu odmah ukloniti ili na cesti vladaju takvi vremenski uvjeti zbog kojih se cesta mora zatvoriti za promet svih ili pojedinih kategorija vozila te isti treba preusmjeriti na druge zaobilazne ceste, tuženik obavezan obilježiti odnosno preusmjeriti postavljanjem odgovarajućih prometnih znakova i o tome bez odgađanja obavijestiti nadzornog inženjera tužitelja radi poduzimanja daljnjih mjera. U protivnom da je temeljem članka 61. navedenog Ugovora, tuženik dužan obešteti tužitelja. Odredbom čl. 38. st.1. Ugovora da je propisano da tuženik mora uspostaviti organizaciju koja jamči izvođenje svih radova odnosno koja osigurava sigurno i nesmetano odvijanje prometa koje su predmet ovoga ugovora. Odredbom čl. 38. st.2. Ugovora da je propisano da tuženik snosi odgovornost za štetu tužitelju ukoliko ne uspostavi djelotvornu organizaciju iz gore navedenog stavka. Smatra da je u predmetnom slučaju do štete došlo zbog propusta u održavanju predmetne ceste u stanju sigurnom za promet i nepoduzimanja mjera koje bi osigurale nesmetano odvijanje i sigurnost prometa, konkretno, propusta u poduzimanju odgovarajućih mjera radi čišćenja kolnika (pa tako i otklanjanja kamenja s ceste) u svrhu sigurnog odvijanja prometa, a što spada u poslove redovnog održavanja cesta sukladno Pravilniku o održavanju i zaštiti javnih cesta (NN 25/98 i 162/98). Tužbenim zahtjevom zatražio je isplatu iznosa od 5.248,45 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 13. travnja 2021. godine do isplate kao i nadoknadu parničnih troškova. Predložio je da se izvrši uvid u

dokumentaciju priloženu uz tužbu, da se pribavi predmet Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj P-2080/14 te da se po potrebi provede financijsko vještačenje.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio odgovornost za štetni događaj. Tuženik da je nadzor vršio sukladno Planu ophodnje i redovnih pregleda državnih cesta u PGŽ za 2013. godinu kojeg je donio tužitelj. Pozvao se na odredbe čl. 60. i 64. st. 2 i 3 toč. 3 Zakona o cestama kao i na odredbu čl. 51. st.1 SZPC-a. Tužitelj da u utuženom razdoblju nije prigovorio obavljenim radovima održavanja. Štoviše, da je radove tuženiku uredno platio. Smatra da nije dokazan propust na strani tuženika zbog čega da nema uzročno-posljedične veze između održavanja kojeg je vršio tuženik i predmetnog štetnog događaja, a niti krivnje tuženika. Istaknuo je činjenicu da je tužitelj kroz izvanredno održavanje, koje da nije bilo ugovoreno s tuženikom, trebao osigurati pokos uz predmetnu dionicu ceste s kojeg je kamen pao na cestu te isti zaštititi. Predložio je da se o parnici obavijesti društvo Croatia osiguranje d.d. budući da je tuženik imao osiguranje od odgovornosti iz djelatnosti u vrijeme štetnog događaja. Predložio je da se pribavi predmet Trgovačkog suda u Rijeci P-2080/2014.

3. Na pripremnom ročištu i ročištu za glavnu raspravu od 27. kolovoza 2026. godine stranke su ustrajale kod iznijetih navoda.

4. Sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu te uvidom u dokumentaciju iz priklopljenog predmeta Trgovačkog suda u Rijeci, poslovni broj P-2080/2014.

5. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog raspravljanja, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

6. Nesporna je u postupku okolnost da se 3. travnja 2013. godine dogodio štetni događaj na državnoj cesti 3, dionica 16 u smjeru Delnica kod km oznake 1+330m u kojem je vozač Matija Crnković, upravljajući vozilom marke Peugeot 407, reg. oznake DE 565-V naletio i udario u kamen koji se nalazio na njegovoj kolničkoj traci.

7. Nesporna je okolnost da je tužitelj izvršio isplatu iznosa osiguratelju nakon što je društvo Croatia osiguranje d.d. s osnova police kasko osiguranja u vezi predmetnog štetnog događaja isplatilo osigurninu svom osiguraniku.

8. Iz pravomoćne presude Trgovačkog suda u Rijeci, P-2080/2014 od 9. studenoga 2018. godine (str. spisa 8-15), potvrđene presudom VTS RH PŽ-1365/2019 od 18. prosinca 2020. godine (str. spisa 16-20), proizlazi da se odgovornost društva Hrvatske ceste d.o.o. Zagreb temelji na utvrđenoj činjenici da kamen na cesti na kojoj se odvijao promet predstavlja opasnu stvar, zbog čega je utvrdio odgovornost osobe koja upravlja predmetnom cestom po načelu objektivne odgovornosti za štetu pozivom na čl. 1063. u vezi s čl. 1064. ZOO-a.

9. Nesporo je u postupku da su stranke bile u poslovnim odnosima na temelju Ugovora o izvođenju radova redovitog održavanja i zaštite državnih cesta na području Republike Hrvatske za 2013. godinu od 31. prosinca 2012. godine (str. spisa 24-40) i da je redovito održavanje državne ceste na kojoj se dogodio štetni događaj bilo povjereno tuženiku.

10. Nesporno je također da je izvanredno održavanje državnih cesta bila obveza tužitelja u utuženom razdoblju.

11. Stav je ovoga suda da na strani tuženika postoji krivnja zbog propusta u ispunjavanju obveze održavanja predmetne dionice u stanju sigurnom za odvijanje prometa odnosno da je došlo do povrede obveze iz čl. 35. Pravilnika o održavanju i zaštiti javnih cesta (NN 25/98, 162/98, 180/04, 84/11) tako da je propušteno otklanjati nestabilno kamenje i manje odrone zemlje koji pokazuju tendenciju odvajanja ili klizanja s pokosa usjeka i zasjeka kad se pojava uoči. Naime, uređenje i mjestimični popravci pokosa usjeka potpadaju pod redovno održavanje ceste.

12. Budući da se radi o propustu u redovnom održavanju utvrđena je povreda ugovorne obveze tuženika po čl. 38. st. 1 Ugovora o izvođenju radova redovitog održavanja i zaštite državnih cesta na području Republike Hrvatske za 2013. godinu (str. spisa 24-40) jer tuženik nije uspostavio djelotvornu organizaciju koja jamči izvođenje svih radova koji bi osigurali sigurno i nesmetano odvijanje prometa i zaštitu cesta koje su predmet tog ugovora. Konkretno to znači da nije pažnjom dobrog stručnjaka uočavao i uklanjao nestabilno kamenje koje pokazuje tendenciju odvajanja ili klizanja. Kako obveza iz čl. 35. Pravilnika o održavanju i zaštiti javnih cesta spada u redovito održavanje koje je ugovoreno s tuženikom utvrđeno je neuredno ispunjenje obveza redovitog održavanja budući da je prilikom ophodnje i redovitih pregleda državnih cesta tuženik propustio poduzimati primjerene mjere glede osiguranja i omogućavanja sigurnog i nesmetanog odvijanja prometa (čl. 23. ugovora od 31. prosinca 2012. godine, str. spisa 24-40). Stoga nije osigurao sigurno odvijanje prometa zbog čega je odgovoran za nastalu štetu koju je tužitelj pretrpio isplatom iznosa od 39.544,49 kn po naznačenoj pravomoćnoj presudi. Zbog utvrđene povrede ugovorne obveze, a sve na temelju čl. 38. st. 1 i 61. Ugovora (str. spisa 24-40) dužan je naknaditi tužitelju iznos kojeg je isplatio na ime štete iz predmetnog štetnog događaja (zajedno s kamatama i troškovima). Slijedom iznijetog, tužbeni zahtjev ocijenjen je pravno osnovanim pa je primjenom čl. 338. st. 3 ZPP-a odlučeno kao u točki I. izreke.

13. Odluka se temelji na primjeni fiksnog tečaja konverzije 1 EUR = 7,53450 kn, sukladno pravilima o preračunavanju i zaokruživanju iz čl. 14. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj budući da je u vrijeme donošenja odluke euro postao službena novčana jedinica i zakonsko sredstvo plaćanja u Republici Hrvatskoj (čl. 13. i 48. st. 1 i 2 Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj - NN 57/22 i 88/22).

14. Pravno je osnovan i zahtjev za isplatom zakonskih zateznih kamata počev od dana isplate, primjenom čl. 29. st. 1 i 2 (ostali odnosi) ZOO-a s obzirom na utvrđenu činjenicu da je tužitelj izvršio isplatu iznosa po pravomoćnoj presudi zajedno s obračunatim zakonskim zateznim kamatama dana 12. travnja 2021. godine (str. spisa 22), a koju okolnost je dokazao dostavom potvrde o izvršenom nalogu.

15. S obzirom da su u postupku utvrđene sve bitne činjenice o kojima ovisi odluka o osnovanosti tužbenog zahtjeva, dokazni prijedlog tuženika za provođenjem financijskog vještačenja te pribavom preostale dokumentacije sud je ocijenio suvišnim i nepotrebnim budući da se u priklopljenom predmetu P-2080/2014 nalazi kompletna dokumentacija sačinjena u vezi redovitog održavanja kojeg je vršio tuženik na

predmetnoj dionici ceste na dan štetnog događaja. Dodatno se ističe da iz dokaza provedenih u predmetu P-2080/2014 ne proizlazi da bi tuženik u sklopu redovnog održavanja skidao nestabilno kamenje koje pokazuje tendenciju odvajanja ili klizanja na predmetnoj dionici ceste zbog čega obavljanje ophodnje prema ophodarskom dnevniku od 3. travnja 2013. godine (str. spisa 26) priklopljenog predmeta P-2080/2014 ne dokazuje uredno ispunjenje svih preuzetih obveza redovnog održavanja. Slijedom iznijetih utvrđenja pozivanje tuženika na okolnost isplate radova u mjesecu u kojem se dogodio štetni događaj kao i dinamika ophodnje sukladno Planu ophodnje i redovnih pregleda državnih cesta ne predstavlja činjenice koje bi ekskulpirale tuženika od utvrđenog propusta.

16. Nema doprinosa vozača Matije Crnkovića u nastanku predmetnog štetnog događaja. Navedeno iz razloga što je prometnim vještačenjem, provedenim u predmetu P-2080/2014 po stalnom sudskom vještaku za promet Antunu Štembergeru, utvrđeno da se prije naleta na kamen vozilo kretalo brzinom od oko 50 km/h i da u okolnostima u kojima se iz suprotnog smjera kretalo drugo vozilo te iskazu vozača utvrđeno da se nije mogao izbjeći nalet na kamen koji se nalazio na cesti. Stoga je sud prihvatio iskaz svjedoka Matije Crnkovića dan u predmetu P-2080/2014 (str. spisa 77 u P-2080/2014) vjerodostojnim budući da je isti detaljno opisao da se nalet na kamen dogodio s desne strane prije ulaza u Delnice na mjestu gdje se nalazio usjek zbog čega da se nije mogao pomaknuti vozilom u desno, a niti da se mogao pomaknuti na lijevu stranu jer da je iz suprotnog smjera dolazio drugi automobil. Dodatno je istaknuo da je ispred njega u kamen lupio još jedan automobil koji da je probušio gumu i savio felgu. Opisao je da je kamen koji je bio na cesti bio taman kao asfalt zbog čega da ga je bilo teško uočiti. Navode iz njegovog iskaza potvrdili su i putnici saslušani u svojstvu svjedoka Božica Crnković i Boris Delač prema iskazima na str. spisa 78-79 priklopljenog predmeta P-2080/2014. Kako u postupku nije dokazana činjenica doprinosa vozača nastanku štetnog događaja tuženikovo pozivanje na odredbu čl. 51. st. 1 ZSPC-a ocijenjeno je neutemeljenim.

17. Tuženik se ne može osloboditi odgovornosti za štetu zbog povrede ugovorne obveze pozivanjem na čl. 60. Zakona o cestama budući da nije dokazao ispunjenje obveze obavješćavanja tužitelja o okolnostima zbog kojih bi trebalo zatvoriti cestu za promet odnosno nije ispunio obvezu iz čl. 24. ugovora (str. spisa 24-40) kojom je predviđena obveza upravo tuženika, kao izvođača, preusmjeriti i obilježiti prometnicu ako je na cesti nastala zapreka.

18. Pozivanje na čl. 64. st. 2 i 3 toč. 3 Zakona o cestama ne predstavlja relevantan propis budući da nema dokaza da bi se radilo o tunelu.

19. Odluka o troškovima postupka temelji se na primjeni odredbe čl. 151., 154. st. 1 i 155. st. 1 ZPP-a. Zbog tužiteljevog uspjeha u sporu valjalo je priznati tužitelju troškove sudskih pristojbi za tužbu 98,94 EUR i presudu 172,48 EUR sukladno Zakonu o sudskim pristojbama (NN 118/18,51/23) i Uredbi o tarifi sudskih pristojbi (NN 50/26). Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke.

U Rijeci, 24. rujna 2026. godine

Sudac
Jasenka Pavišić Čačić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Odluka o sporu male vrijednosti može se pobijati zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2 ZPP-a, osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2 toč. 3. ZPP-a (čl. 467. st. 1 ZPP-a).

Žalba protiv presude ne odgađa ovrhu (čl. 467. a ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088d-a2cfb**

Kontrolni broj: **01b64-a5d33-fe626**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JASENKA PAVIŠIĆ ČAČIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.